

Bruksela, 15 lipca 2020 r.
(OR. en)

9682/20

UD 117
DELECT 89
CORDROGUE 43

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU)
Data otrzymania:	14 lipca 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2020) 4691 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 14.7.2020 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 w odniesieniu do włączenia niektórych prekursorów narkotyków do wykazu substancji sklasyfikowanych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2020) 4691 final.

Zał.: C(2020) 4691 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2020 r.
C(2020) 4691 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 14.7.2020 r.

**zmieniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz
rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 w odniesieniu do włączenia niektórych
prekursorów narkotyków do wykazu substancji sklasyfikowanych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Prekursory narkotyków są produktami chemicznymi, które mogą zostać użyte do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 273/2004 określa środki w zakresie monitorowania handlu prekursorami narkotykowymi w UE, natomiast rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 reguluje handel prekursorami narkotyków między UE a państwami trzecimi.

Te dwa rozporządzenia wdrażają razem środki przewidziane w art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 19 grudnia 1988 r.¹ („konwencja ONZ z 1988 r.”).

W grudniu 2013 r. oba te rozporządzenia zostały zmienione w celu poprawy skuteczności środków kontroli prekursorów narkotyków. Wprowadzono uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych w celu dodawania nowych substancji do wykazu substancji sklasyfikowanych, umożliwiając szybkie dostosowanie rozporządzeń do nowych tendencji w zakresie nielegalnego wykorzystywania prekursorów narkotyków. W drodze dalszych zmian obu rozporządzeń dodano kolejne substancje do wykazu substancji sklasyfikowanych.

W decyzjach 62/10, 62/11 i 62/12 przyjętych podczas sześćdziesiątej drugiej sesji w dniu 19 marca 2019 r., Komisja ONZ ds. Środków Odurzających (CND) postanowiła włączyć trzy następujące substancje do tabeli I załączonej do konwencji: glicydan 3,4-MDP-2-P metylu („glicydan PMK”)², kwas glicydowy 3,4-MDP-2-P metylu („kwas glicydowy PMK”) oraz alfa-fenyloacetoacetamid (APAA). Ponadto w decyzji 63/1 przyjętej podczas sześćdziesiątej trzeciej sesji w dniu 4 marca 2020 r. CND postanowiła włączyć alfa-acetylofenylooctan metylu (MAPA) do tabeli I załączonej do konwencji. Komisja musi zatem przyjąć rozporządzenie delegowane zmieniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005, aby dodać te cztery substancje do załączników do tych rozporządzeń. Późniejsze sklasyfikowanie tych czterech substancji na mocy rozporządzeń (WE) nr 273/2004 i (WE) nr 111/2005 umożliwi zwiększenie kontroli ich stosowania, aby zapobiec ich wykorzystywaniu do nielegalnego wytwarzania amfetaminy i MDMA – substancji powszechnie znanej jako „ekstazy” (ang. „ecstasy”).

Łatwość, z jaką te cztery substancje mogą zostać wykorzystane do wsparcia produkcji amfetaminy i MDMA, skala związanych z jej zażywaniem problemów społecznych i w zakresie zdrowia publicznego, brak znanych legalnych zastosowań i ograniczone dodatkowe obciążenia dla właściwych organów uzasadniają włączenie tych substancji do wykazu substancji sklasyfikowanych na mocy rozporządzeń 273/2004 i 111/2005.

Podobnie – pomimo, iż nie zostały one dodane do tabel załączonych do konwencji ONZ z 1988 r. – 2-metylo-3-fenylooksirano-2 karboksylan metylu (glicydan metylu BMK) oraz kwas 2-metylo-3-fenylooksirano-2 karboksylowy (kwas glicydowy BMK) są często wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania amfetaminy. Łatwość, z jaką te dwie substancje mogą zostać wykorzystane do wsparcia produkcji amfetaminy, skala związanych z jej zażywaniem problemów społecznych i w zakresie zdrowia publicznego, brak istotnych legalnych zastosowań i ograniczone dodatkowe obciążenia dla właściwych organów uzasadniają włączenie tych substancji do wykazu substancji sklasyfikowanych na mocy

¹ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, s. 57.

² Ze względu na spójność substancje te zostaną wymienione w załącznikach do wspomnianych rozporządzeń zgodnie z uznanymi normami Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC).

rozporządzeń 273/2004 i 111/2005, wykraczając tym samym poza obowiązki wynikające z konwencji ONZ z 1988 r.

W przypadku czerwonego fosforu istnieją istotne legalne zastosowania, ale substancja ta jest często wykorzystywana niezgodnie z przeznaczeniem do nielegalnej produkcji metamfetaminy w UE. Każdego roku w UE likwiduje się znaczną liczbę nielegalnych laboratoriów metamfetaminy. Wielkość nielegalnej produkcji oszacowano na 10–12 ton rocznie tylko w jednym państwie członkowskim. Ponadto w ostatnim czasie istnieją poważne podstawy, by sądzić, że nielegalne wytwarzanie metamfetaminy rozprzestrzenia się na coraz większą liczbę państw członkowskich.

Metamfetamina jest narkotykiem bardzo uzależniającym i stwarza poważne problemy społeczne oraz problemy zdrowia publicznego w niektórych regionach UE. W związku z tym włączenie czerwonego fosforu do wykazu substancji sklasyfikowanych na mocy rozporządzeń 273/2004 i 111/2005 jest proporcjonalne i uzasadnione.

Możliwość klasyfikacji w kategorii 1 lub kategorii 2 w rozporządzeniu (WE) nr 273/2004 i w rozporządzeniu (WE) nr 111/2005

Komisja dysponuje swobodą uznania w odniesieniu do dodania przedmiotowych czterech substancji sklasyfikowanych w ramach konwencji ONZ z 1988 r. we wspomnianych rozporządzeniach w kategorii 1 lub kategorii 2. Sklasyfikowanie w kategorii 3 w rozporządzeniach nie jest odpowiednie, ponieważ uniemożliwiłoby spełnienie zobowiązań wynikających z konwencji ONZ z 1988 r. Sklasyfikowanie w kategorii 4, która istnieje wyłącznie w rozporządzeniu Rady (WE) nr 111/2005, jest również wykluczone, ponieważ w kategorii tej mogą znaleźć się wyłącznie produkty lecznicze i weterynaryjne produkty lecznicze zawierające substancje sklasyfikowane.

Substancje sklasyfikowane w kategorii 1 stanowią największe ryzyko w przypadku ich nielegalnego wykorzystania i zazwyczaj są włączane w całości lub w części do cząsteczki środka odurzającego lub substancji psychotropowej (tj. jako prekursor bezpośredni). Dlatego środki kontroli i monitorowania stosowane względem tych substancji są najbardziej rygorystyczne w obu rozporządzeniach.

Substancje w kategorii 2 albo stwarzają mniejsze ryzyko, albo ich ilość wykorzystywana do nielegalnej produkcji narkotyków stanowi tak małą część łącznej ilości w legalnym obrocie i stosowaniu w UE, że klasyfikacja ich w kategorii 1 powodowałaby nieproporcjonalne obciążenie; w związku z tym odpowiednie środki kontroli i monitorowania są nieco mniej rygorystyczne.

Substancje kategorii 1 muszą być przechowywane w zabezpieczonych pomieszczeniach (odpowiednie zamki, kamery przemysłowe itp.), a od podmiotów mających styczność z substancjami wymaga się licencji. W przypadku substancji kategorii 2 nie ma obowiązku przechowywania ich w zabezpieczonych pomieszczeniach, a od podmiotów wymaga się jedynie rejestracji. Jeśli chodzi o kontrolę handlu zagranicznego, główna różnica pomiędzy tymi dwiema kategoriami polega na tym, że w przypadku substancji kategorii 1 wymaga się zezwolenia na przywóz oraz wywóz, podczas gdy w przypadku substancji kategorii 2 istnieje jedynie wymóg zezwolenia na wywóz.

Legalne stosowanie substancji

Z informacji zebranych w trakcie procedury klasyfikacji w ramach konwencji ONZ z 1988 r. wynika, że w przypadku kwasu glicydowego PMK, glicydanu PMK, APAA i MAPA nie istnieje w UE legalny handel ani legalne zastosowania. Podczas analizy prowadzącej do przedstawienia obecnego wniosku dotyczącego włączenia glicydanu metylu BMK i kwasu

glicydowego BMK do wykazu substancji w rozporządzeniach 273/2004 i 111/2005 okazało się, że substancje te nie mają istotnego legalnego zastosowania w UE.

Ponieważ te sześć substancji można łatwo zmodyfikować i wykorzystać do produkcji amfetaminy i MDMA, biorąc pod uwagę skalę związanych z ich używaniem problemów społecznych i w zakresie zdrowia publicznego, a także ograniczone dodatkowe obciążenia dla właściwych organów, ich klasyfikacja w kategorii 1 nie powodowałaby nieproporcjonalnego obciążenia.

Z drugiej strony w przypadku czerwonego fosforu istnieją istotne legalne zastosowania. Dlatego, aby przeciwdziałać nielegalnemu przekierowywaniu tej substancji z legalnego do nielegalnego wykorzystania w ramach handlu wewnątrzunijnego, proponuje się jego sklasyfikowanie w kategorii 2A w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004. W celu złagodzenia obowiązków wynikających z rozporządzenia będzie obowiązywał próg 0,1 kg, który nie może zostać przekroczony w okresie jednego roku. Próg ten został określony w porozumieniu z właściwymi organami państw członkowskich.

Chociaż obecnie nie wiadomo, czy czerwony fosfor jest również przekierowywany z handlu między UE a państwami trzecimi, istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że po wprowadzeniu monitorowania handlu wewnątrzunijnego producenci narkotyków będą starali się pozyskiwać tę substancję poprzez jej przekierowanie z handlu między UE a państwami trzecimi. W związku z tym czerwony fosfor należy również sklasyfikować w kategorii 2 w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005. Zapewni to również zachowanie równoległości między substancjami sklasyfikowanymi w rozporządzeniu (WE) nr 273/2004 i rozporządzeniu (WE) nr 111/2005, co uprości stosowanie tych rozporządzeń przez podmioty gospodarcze i właściwe organy.

W związku ze zmianą obu rozporządzeń należy również zaktualizować odpowiednie kody CN dotyczące substancji zawartych w poszczególnych załącznikach.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Zgodnie z pkt 4 wspólnego porozumienia w sprawie aktów delegowanych zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską, przy przygotowywaniu przedmiotowego aktu delegowanego przeprowadzono odpowiednie i przejrzyste konsultacje, w tym na szczeblu eksperckim. Projekt aktu delegowanego został przekazany Parlamentowi Europejskiemu w dniu 22 stycznia 2020 r. Grupa Ekspertów ds. Prekursorów Narkotyków omówiła szczegółowo wniosek na posiedzeniach w dniach 14–15 maja 2018 r., 21–22 listopada 2018 r., 27–28 maja 2019 r. i 28–29 listopada 2019 r. Grupie tej przedłożono również projekt aktu delegowanego w dniu 2 października 2019 r. oraz zmieniony projekt w dniu 22 stycznia 2020 r.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Na podstawie art. 15 rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 1258/2013, oraz art. 30a rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1259/2013, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu dostosowania załączników do nowych tendencji w zakresie nielegalnego wykorzystywania prekursorów narkotykowych oraz w celu dostosowania tych załączników do wszelkich zmian wprowadzanych w tabelach załączonych do konwencji ONZ.

Jak wspomniano w rozdziale 1, w przypadku kwasu glicydowego PMK, glicydanu PMK, APAA i MAPA istnieje potrzeba odzwierciedlenia zmian wprowadzonych do tabel zawartych

w załączniku do konwencji ONZ z 1988 r. Glicydan metylu BMK, kwas glicydowy BMK i czerwony fosfor to substancje często wykorzystywane do nielegalnych celów, które stanowią coraz większe wyzwanie dla państw członkowskich. W związku z tym załączniki do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i rozporządzenia (WE) nr 111/2005 należy dostosować do nowych tendencji w zakresie nielegalnego wykorzystywania prekursorów narkotykowych, zgodnie z zakresem przekazania uprawnień określonym w rozporządzeniu (WE) nr 273/2004 i rozporządzeniu (WE) nr 111/2005.

Rozporządzenia 273/2004 i 111/2005 są ze sobą ściśle powiązane. Wspólnie wdrażają środki przewidziane w art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 19 grudnia 1988 r. Wspólne przepisy wykonawcze dotyczące rozporządzeń nr 273/2004 i 111/2005 zostały przyjęte w drodze rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/1011 i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1013.

W związku z powyższym połączenie dwóch różnych uprawnień opartych na różnych podstawowych aktach prawnych w jednym akcie delegowanym jest uzasadnione ze względu na ścisły merytoryczny związek między przedmiotowymi uprawnieniami.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 14.7.2020 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 w odniesieniu do włączenia niektórych prekursorów narkotyków do wykazu substancji sklasyfikowanych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych¹, w szczególności jego art. 15,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Unią a państwami trzecimi², w szczególności jego art. 30a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i załącznik do rozporządzenia (WE) nr 111/2005 zawierają wykaz substancji sklasyfikowanych, które są przedmiotem szeregu zharmonizowanych środków kontroli i monitorowania przewidzianych w tych rozporządzeniach.
- (2) Na mocy decyzji Komisji Narodów Zjednoczonych ds. Środków Odurzających (CND) nr 62/10, 62/11 i 62/12 przyjętych podczas sześćdziesiątej drugiej sesji w dniu 19 marca 2019 r., następujące trzy substancje: 3-(1,3-benzodioksol-5-ylo)-2-metylooksirano-2- karboksylan metylu (glicydan metylu PMK), kwas 3-(1,3-benzodioksol-5-ylo)-2-metylooksirano-2- karboksylowy (kwas glicydowy PMK) i alfa-fenyloacetoacetamid (APAA) zostały dodane do tabeli I załączonej do Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 19 grudnia 1988 r.³ („konwencja ONZ z 1988 r.”). Dodatkowo, na mocy decyzji CND nr 63/1 przyjętej podczas sześćdziesiątej trzeciej sesji w dniu 4 marca 2020 r., substancja alfa-acetylofenylooctan metylu (MAPA) została dodana do tabeli I załączonej do konwencji ONZ z 1988 r.
- (3) Jednym z celów rozporządzeń (WE) nr 273/2004 i (WE) nr 111/2005 jest wdrożenie w Unii art. 12 konwencji ONZ z 1988 r. Należy zatem włączyć glicydan metylu PMK, kwas glicydowy PMK, APAA i MAPA do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 111/2005.
- (4) Substancje sklasyfikowane wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005 zostały podzielone na kategorie, do których zastosowanie mają różne środki w celu osiągnięcia

¹ Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1.

² Dz.U. L 22 z 26.1.2005, s. 1.

³ Dz.U. L 326 z 24.11.1990, s. 57.

odpowiedniej równowagi między poziomem zagrożenia ze strony danej substancji a obciążeniem dla legalnego handlu. Najbardziej rygorystyczne środki kontroli i monitorowania mają zastosowanie do kategorii 1. Przykładowo substancje kategorii 1 muszą być przechowywane w zabezpieczonych pomieszczeniach, a od podmiotów mających styczność z takimi substancjami wymaga się licencji.

- (5) Glicydan metylu PMK i kwas glicydowy PMK są bezpośrednimi prekursorami 3,4-metylenodioksymetamfetaminy (MDMA), substancji powszechnie znanej jako „ekstazy” (ang. „ecstasy”). APAA i MAPA są bezpośrednimi prekursorami amfetaminy. Innymi słowy substancje te można łatwo przekształcić w MDMA i amfetaminę.
- (6) Niewłaściwe stosowanie i nadużywanie MDMA i amfetaminy stwarza poważne problemy społeczne i problemy zdrowia publicznego w niektórych regionach UE. Ponadto zorganizowane grupy przestępcze w Unii wytwarzają duże ilości MDMA i amfetaminy. Znaczne ilości MDMA i amfetaminy są również wywożone do państw trzecich.
- (7) W Unii nie istnieje znana legalna produkcja, handel ani zastosowanie glicydanu metylu PMK, kwasu glicydowego PMK, APAA lub MAPA. Włączenie tych substancji do kategorii 1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005 nie wiązałoby się zatem z dodatkowym obciążeniem administracyjnym dla podmiotów gospodarczych i właściwych organów w Unii.
- (8) Ze względu na zagrożenie, jakie glicydan metylu PMK, kwas glicydowy PMK, APAA i MAPA stwarzają dla społeczeństwa i zdrowia publicznego w Unii, oraz biorąc pod uwagę, że ich włączenie nie będzie miało wpływu na legalny handel, produkcję i stosowanie w Unii, należy włączyć te substancje do kategorii 1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005.
- (9) 2-metylo-3- fenylooksirano-2 karboksylan metylu (glicydan metylu BMK) i kwas 2-metylo-3- fenylooksirano-2 karboksylowy (kwas glicydowy BMK) to również substancje, które są bezpośrednimi prekursorami amfetaminy i są często wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania amfetaminy. Substancje te należy zatem włączyć do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 111/2005.
- (10) W Unii nie istnieje znacząca legalna produkcja, handel ani zastosowania glicydanu metylu BMK ani kwasu glicydowego BMK. Włączenie tych substancji do kategorii 1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005 nie wiązałoby się zatem ze znacznym dodatkowym obciążeniem administracyjnym dla podmiotów gospodarczych i właściwych organów w Unii.
- (11) Ze względu na zagrożenie, jakie glicydan metylu BMK i kwas glicydowy BMK stwarzają dla społeczeństwa i zdrowia publicznego w Unii, oraz biorąc pod uwagę, że ich włączenie będzie miało jedynie marginalny wpływ na legalny handel, produkcję i stosowanie w Unii, należy włączyć te substancje do kategorii 1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005.
- (12) Czerwony fosfor jest często przekierowywany z handlu na rynku wewnętrznym i wykorzystywany w Unii do nielegalnej produkcji metamfetaminy. Jest on stosowany

jako katalizator prowadzący do konwersji chemicznej w metamfetaminę efedryny lub pseudoefedryny, które są już sklasyfikowane w kategorii 1 w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005. W związku z tym czerwony fosfor należy również sklasyfikować w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004.

- (13) Metamfetamina jest narkotykiem bardzo uzależniającym i stwarza poważne problemy społeczne i problemy zdrowia publicznego w niektórych regionach Unii.
- (14) Czerwony fosfor posiada jednak istotne i zróżnicowane legalne zastosowania, np. w produkcji środków zmniejszających palność tworzyw sztucznych, produkcji materiałów pirotechnicznych oraz drasek dla bezpiecznych zapalek i pochodni.
- (15) W celu osiągnięcia odpowiedniej równowagi między zagrożeniem, jakie czerwony fosfor stanowi dla społeczeństwa i zdrowia publicznego w Unii, a obciążeniem dla legalnego handlu tą substancją na rynku wewnętrznym, należy włączyć czerwony fosfor w kategorii 2A w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004.
- (16) Chociaż obecnie nie wiadomo, czy czerwony fosfor jest również przekierowywany z handlu między UE a państwami trzecimi, istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że po wprowadzeniu monitorowania handlu wewnątrzunijnego tą substancją w ramach rozporządzenia (WE) nr 273/2004 producenci narkotyków będą starali się ją pozyskiwać poprzez jej przekierowanie z handlu między UE a państwami trzecimi. W przypadku czerwonego fosforu istnieje zatem wysokie ryzyko przekierowania legalnego handlu między Unią a państwami trzecimi, w związku z czym substancja ta powinna zostać sklasyfikowana w kategorii 2 w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005. Zapewni to również zachowanie równoległości między substancjami sklasyfikowanymi w rozporządzeniach (WE) nr 273/2004 i (WE) nr 111/2005, co uprości stosowanie tych rozporządzeń przez podmioty gospodarcze i właściwe organy.
- (17) Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 określa progi ilościowe dla transakcji dotyczących niektórych substancji przeprowadzanych w ciągu jednego roku. Celem tego załącznika jest uniknięcie nadmiernych utrudnień w legalnym handlu tymi substancjami w przypadkach, w których możliwe jest ograniczenie lub wyeliminowanie ryzyka związanego z przekierowywaniem handlu do nielegalnych kanałów poprzez wprowadzenie ograniczeń dla ilości powyżej określonego progu. Na podstawie dostępnych dowodów i w wyniku konsultacji z właściwymi organami państw członkowskich uznano, że próg dla czerwonego fosforu należy ustalić na 0,1 kg.
- (18) W tym kontekście należy również zaktualizować kody Nomenklatury Scalonej (kody CN) w rozporządzeniach (WE) nr 273/2004 i (WE) nr 111/2005 na podstawie najnowszej wersji Nomenklatury scalonej przyjętej rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1776⁴ i obowiązującej od dnia 1 stycznia 2020 r., w celu zapewnienia prawidłowej klasyfikacji substancji sklasyfikowanych.
- (19) Ponieważ substancja alfa-fenyloacetonitryl jest powszechnie określana przez właściwe organy państw członkowskich jako „APAAN”, należy dodać ten skrót w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 oraz w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005.

⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 9 października 2019 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 280 z 31.10.2019, s. 1).

- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i (WE) nr 111/2005.
- (21) Zważywszy, że w Unii istnieje znaczna legalna produkcja, handel i zastosowania czerwonego fosforu, należy przewidzieć odpowiedni okres dla podmiotów gospodarczych i właściwych organów na dostosowanie się do nowych ograniczeń dotyczących tej substancji wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem.
- (22) Rozporządzenia (WE) nr 273/2004 i (WE) nr 111/2005 razem wdrażają niektóre postanowienia konwencji ONZ z 1988 r. Ze względu na ścisły merytoryczny związek między tymi dwoma rozporządzeniami uzasadnione jest przyjęcie zmian w drodze jednego aktu delegowanego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 273/2004

W załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 273/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 111/2005

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 111/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 1) lit. b) i pkt 2) załącznika I oraz pkt 2) lit. b) załącznika II stosuje się od dnia ... r. [proszę wstawić datę przypadającą miesiąc po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14.7.2020 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN